temma allamba kümme taiwa tähhe omma ja ütstöiskümnes meie ma-ilm, ne jooskwa karin allati temma ümbre ni kui ne ütstöiskümmend jonekest siin ümbre se ristikese keskpaigan tömmatu omma. —

Jaan: Mes weel! — Ei ma ussu! — Kas ma sis ei olle nännu, kuis päiw hommungul üllestullep, ja taiwa möda eddesi könnip, senki kui temma ärra ke lähhäp. Ent se meie ma, se ei jose iks kohheke. —

Reisja: Silma petwa peake! Ärra ussu! — Kui sinna wankrega kiwwi uiist möda söidat, sis sa tunnet kül, et pörrutap, et sa paigal ei saisa. Ent kui sa lootsikun jökke möda henda allá lasset, kae — sis ei sa sinna surembat arwo, kas saisat wai söidat; — ja pu ja puhma, mes jöe were pääl kassuwa, neid näet ötse kui iendasse nemma sinnust möda. Mes sis weel tost üttelda, kui se ma-ilm taiwa al tühjast lábbi iendap. Eiga sääl ei helju, ei pörruta midde. — Sääl arwat sinna sis, et päiw josep eddesi, ni kui werska tuipa ehk puud jöe were pääl sinnust nárti mödajooskwat, kui essi söitman ollit. Ent ommete saisap päiw paigal, ja essi iendat selle ma-ilma pääl kui sure taiwa säljan temmast möda. Ja terga ja opnu innemise omma sedda kigest ärrakeenu ja wäljarwanu, et päiw iks paigal saisap, ja et meie ma-ilm temma ümbre peap jooskma, ni kui allamb üllemba ümbre tallitap.

Jani kenne rapput pääd, ja ütel: „Kule nüüd, wai „ni! — Mes sis jälle ne mu paljo jone sääl tuhha pääl „näitawa, mes ümbre se päiwakese tömmatu omma."

Reisja koste: „Ne omma ne teepea, kost ne ütstöist„kümmend allamba ümbre se päiwliko neide kesken jooskwa. „Kige lähhämban päiwa mant, kohhes number 1 om tettu, „om üts ma-ilm, mes paljo wähhemb om, kui meie ma-ilm, „ja ei nätta tedda surembat meie man, et temma wäega „liggi päiwa henda hoijap, ja päiwa walgus temma paist„misse kinnikattap. Number 2 om pea meie ma-ilma suru, „ja nimmitetas tedda hommungutse ja öddangutse hao-tähhes. Temma hoijap henda iks päiwa liggi, kui tössep „wai loiele om lännu. Se om sis üts illus, selge, wallus „taiwa-täht, mes ma-mees ke ärratunnep." —

Sis tännitiwa latse kik üttekörr ga: „Hao tahte' tunneme kül. Wai to ka meie päiwakeie ümbre josep!"

Ent reisja könnel päle: „Number 3 se om sis meie „ma ilm essi. Se om sis tol rahwal, mes hao tähhe pääl „ellap, nisamma suur pea nätta, kui meile se hao täht."

Latse tännitiwa jälle: „Meie ma-ilma ürlite iks su„remba ollewat, kui hao täht om!"

Reisja koste: „Ei olle ka paljo, ent kaege, to mes „neljanda numbre alla om pantu, om wähhemb weel kui „se hao täht. — Sis tullewa nelli koggoniste wäikest tähte, „mes silst meie ma päält silmaga sugguke ärra ei nätta, „ja jooskwa ka iks päle omma teed ümbre päiwliko."

Latse küssewa sis: „Kas neile sis mannu om mintu, „neid kaema?"

Reisja sellet sis nida: et „kaetas lábbi sesuggutse klas, „ni kui prilli klaas, mes pikksilmas kutsutas, säratsega „nättas iks ärra kül. — Ent pärran neidsammu om weel „kolm tähte, 9ma, 10da ja 11da numbre al, mes surembas „arwatas kui meie ma-ilm, ja nättas neid taiwa külge silmiga kül ärra, kui neid töiste hulgast moistat wäljaotsi. — „Pärran neid ei olle sis meie päiwliko wallitsusse al muud „keddake." —

Ent wäike Jaan jäi mötlema, ja höik: „Kohhes sis „ku om jänu, tood ütlite ka, et meie päiwakese wallitsusse „al piddi' ollema?"

Sis koste se Reisja: „Kae, kas miana pea es olles „kuud kaotanu. — Oige kül! — Ent ku ei olle siski ka „ommete mitte neide töiste üttetöistkümne arwun. Ku om „allambast jaust kui mu. Temma om jälle meie ma-ilma „allamb teendri, ni kui minna ütli, et iks ka taiwa tähte „man üllembid ja allambid om. — Kaege sija tuhha päle! „Meie ma-ilm josep sääl 3da numbre al ümbre päiwa, ja „nüüd teme ütte kriipsokese temma körwale, se om sis se ku „temma liggi, se wöttap sis joosten iks temma ümbre ja „temmaga ütten päle eddesi, ni kui hä terraw kutsikokenne „omma perremihhega. Ja ni kui meie ma-ilmale se üts „ku enniege mannu säetu om, ni om piksilmaga nätta, et „tol tähhel, mes 9ma numbre al saisap, om 4 kuud; tol

Tarto- ja WÃ ƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1837, lk. 15